

sielle Stilling, idet der i de store Indtægts- og Udgiftsbeløb paa § 26 selvfølgelig indgaar de 67,918,000 Kr., der er Indtægten ved Optagelsen af det nye faste Statslaan, og de 69,120,000 Kr., der er Udgiften til Tilbagebetalingen af de midlertidige Statslaan. Dertil kommer endvidere, at der paa Udgiftssiden er opført Genbevillinger til et samlet Beløb af rundt 8,599,000 Kr., men til dem vil der jo almindeligvis svare et omtrent lige saa stort Beløb af ikke afholdte Udgifter paa den tilsvarende Finanslov. Det kan naturligvis differere noget, men i Almindelighed plejer vi ved vore finansielle Overslag at gaa ud fra, at Beløbet af Genbevillinger paa Tillægsbevillingsloven omtrent vil svare til Beløbet af de ikke afholdte Udgifter paa den vedkommende Finanslov.

Hvis vi nu, saaledes som det rettelig bør gøres, holder Optagelsen og Afbetalingen af de nævnte Laan samt Genbevillinger ude, og hvis vi opløser Nettobeløbene, saaledes som de findes paa §§ 1—7, i Bruttoindtægter og udgifter — der er nemlig fra Indtægtsbeløbene draget Udgiftsbeløb paa rundt 1,290,000 Kr., hvorved det Nettobeløb, som jeg angav, fremkommer —, viser det sig, at der paa Tillægsbevillingsforslaget er opført som Nybevillinger en samlet Indtægt paa 12,355,521 Kr. og en samlet Udgift paa 7,178,694 Kr. eller en Merindtægt af 5,176,827 Kr.

Paa Indtægtssiden er Hovedposterne de godt 3 Mill. Kr., som er Udbyttet for det Finansaar; hvorom her er Tale, af de i 1912 vedtagne Skattelove, 1 Mill. Kr., som er anslaaet Brutto-Merindtægt af Statsbanerne, 2½ Mill. Kr., som er Tilbagebetaling af København og Aalborg Kommuner Laan i Henhold til Loven af 27. Maj 1908 til Ombygning af overbebyggede og usunde Bydele, og 5,153,000 Kr., som er Udbyttet ved det Salg af Husmandsobligationer til Hypotekbanken, som blev os muligt ved det i Eftersommeren optagne Hypotekbanklaan.

For Udgiftssidens Vedkommende vil det være umuligt at give en blot nogenlunde fyldig Opløsning af Beløbene, idet en saadan vilde føre ind paa alt for mange Enkeltheder. Som ærede Medlemmer vil kunne tænke sig, er Hovedmassen af Nybevillingerne de sædvanlige til Afhjælpning af større og mindre Mangler, som har vist sig i Finansaarets Løb, de mange forskellige nødvendige Merudgifter, der altid viser sig, efter at en Finanslov er vedtaget, og for hvis Skyld vi netop har Tillægsbevillingsloven. Det kunde dog maaske have

Interesse, at jeg nævner nogle af de vigtigste Poster blandt Nybevillingerne. Der er først 2,101,000 Kr. til Forrentning af Statsgælden. Saa længe vi havde de midlertidige Laan — og det havde vi jo endnu i en Del af det her omhandlede Finansaar —, maatte vi opføre disse Renter paa Tillægsbevillingsloven; for Fremtiden kommer naturligvis hele Forrentningen af Statsgælden paa selve Finansloven. Endvidere er der en temmelig stor Post, nemlig 964,000 Kr. som Merudgift til Brændsel til Lokomotiver, Færger og Skibe. Det er en Følge af de forøgede Kulpriser, og ved denne Merudgift reduceres den Netto-merindtægt, som man ellers kunde have ventet, meget betydeligt. Endvidere er der Erstatning for Tab og Skade ved Jernbaneanlæg 200,000 Kr., Merudgift til anerkendte Sygekasser og Arbejdsløsheds-kasser 157,500 Kr., Nybevilling til Havgildet ved Ribe 295,000 Kr., Udgift til Kanalen ved Hvide Sande som Følge af den i forrige Samling vedtagne Lov 900,000 Kr., Betaling for Børn i Opdragelsesanstalter en Merudgift paa 365,000 Kr., der dels skyldes den Omstændighed, at man allerede nu paa Grund af indvundne Erfaringer kan se, at der vil medgaa mere end budgetteret, men navnlig ganske ekstraordinært skyldes Højesteretsdommen af 19. Marts 1912, der anslaaes alene at ville bevirke en Merudgift af omtrent ¼ Mill. Kr., Udgifter til Bygninger og Bygningsforanstaltninger i Garnisonsbyerne 736,000 Kr. og Udgifter ved Tronskiftet ca. 111,000 Kr.

Hvis vi nu trækker Merindtægten af Nybevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1912—13, nemlig 5,176,000 Kr., fra Merudgifterne paa den vedtagne Finanslov for samme Aar, som er 13,361,000 Kr., faar vi en samlet Merudgift af 8,185,000 Kr. Dette er jo en væsentlig Formindskelse af den Underbalance, der var anslaaet ved Finansloven, men den betydeligste Del af denne Formindskelse skyldes de store ekstraordinære Indtægter, som jeg før gjorde Rede for. At der maa være Underbalance for indeværende Finansaar trods den ved de vedtagne Indtægtslove for Fremtiden opnaaede Balance, fremgaar ganske klart af, at en ikke ringe Del af de vedtagne Indtægtslove kun kan virke delvis i indeværende Finansaar, og at Formue- og Indkomstskatteloven i indeværende Finansaar endog slet ikke vil give noget af den beregnede Merindtægt. Imidlertid vil man kunne forudsige, at de 8,185,000 Kr., hvortil den egentlige samlede Merudgift efter Tallene paa Finans-